

DEFENSEM LA NOSTRA LLENGUA SENSE SEXISME!!

Les llengües no sempre anomenen de la mateixa forma realitats idèntiques o equiparables; dues llengües distintes poden anomenar la mateixa realitat des de dues òptiques diferents.

Quan dues llengües no coincideixen en el vocabulari és perquè les comunitats que les parlen han tingut interessos o perspectives diferents a l'hora d'anomenar la mateixa realitat. Les persones que parlen llengües distintes no observen el món de la mateixa manera a causa de les asimetries lingüístiques.

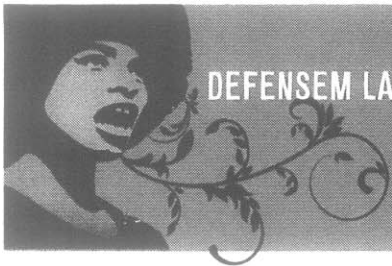
La llengua és un producte cultural que reflecteix la comunitat que li ha donat origen, així que tan sols existeix allò que té nom. La llengua fa la cosa: la llengua influeix en la nostra percepció del món.

Teòricament l'origen del gènere és exclusivament semàntic però la seva evolució contradiu aquest origen. Tot i així, la distribució formal i funcional del gènere va ser originalment androcèntrica i patriarcal, i així s'ha mantingut fins avui. El lèxic i la gramàtica ens informen de l'estatus inferior que han tingut les dones al llarg de la història. Hi ha evidències lèxiques que la relació entre homes i dones es percep com asimètrica; existeixen buits lèxics corresponents a les experiències i els interessos de les dones; observem evidències lèxiques que ens demostren que el femení és devaluat i el masculí valorat.

S'opta pel plural masculí per integrar-nos a totes; si diferenciem per sexes sempre es posa el masculí al davant (diem nens i nenes, treballadors i treballadores), etc. Per això, convé parlar una atenció especial a la utilització de maneres, estructures i expressions que, tot i tenir una càrrega sexista latent, o fins i tot patent, passen desapercebudes o no generen cap reflexió per la quotidianitat i naturalitat del seu ús. En la nostra llengua el gènere masculí té un doble valor, com a específic (referit al sexe masculí) i com a genèric (referit als dos sexes), mentre que el femení no posseeix aquest caràcter i només pot ser usat de forma restrictiva. Ara bé, l'ús del masculí genèric en determinats missatges produeix ambigüitats i confusions que poden donar lloc a la discriminació i a l'ocultació de la dona.

Apostem per una reflexió de la manera de parlar i de tot l'androcentrisme contingut en com ens expressem per això creiem que cal fer un esforç per combatre, un cop més, l'opressió patriarcal immersa en la llengua.

DEFENSEM LA NOSTRA LLENGUA SENSE SEXISME!!

COM HO PODEM COMBATRE?

- * Optar per termes genèrics: Infants, per xiquets i xiquetes. Professorat, per professors i professores.
- * Escollir noms abstractes: Alcaldia, per alcalde o alcaldessa. Presidència, per president o presidenta.
- * Usar dobles formes. Quan es tracta d'anomenar un grup mixt, que necessiti evidenciar el femení: Premi a la millor empresària o empresari de l'any.
- * No utilitzar el terme "dona" com a sinònim d'esposa, ni tampoc el d'home com a espòs. Eliminar el tractament de senyoreta, igual com està caduc el senyoret.
- * No fer servir la @. No és un signe lingüístic. Si pretenem economitzar espai podem recórrer a doblets amb barra (/).
- * Respectar l'ordre ministerial (22-05-95) per la qual queden regulats la denominació de títols acadèmics: diplomada, arquitecta, metgessa, infermera, obrera, etc.
- * Flexibilitzar l'ordre de les paraules, no hi ha raó per a anteposar sistemàticament el terme masculí al femení: mares i pares, treballadores i treballadors.
- * Dotar el discurs d'homogeneïtat. Quan adoptem una solució no sexista, mantenim-la al llarg de tot el text, perquè si no ho fem afavorim l'ambigüitat.

CAU DE LLUNES
Assemblea Feminista Revolucionària de Tarragona
Caudellunes.tgn@gmail.com
www.caudellunestgn@blogspot.com

